

Antiquae Lectionis Tomus ...

Bipartitus, In Qvo L. Vetera Monumenta, Nunquam Visa, Pauculis Exceptis -
Quorum Catalogum versa pagina indicat

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1604

Zachariæ Episcopi Mitylenensis Syntagma contra Manichæos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64177](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64177)

ZACHARIÆ

MITTLNENSIS

EPISCOPI

Syntagma

Aduersus

MANICHÆOS

Nunc primum in lucem editum.

Interprete.

Francisco Turriano;

Societatis I E S V.

T. DE

DE ZACHARIA
EPISCOPO MITY-
LENENSI EX EPIT. BIBLI-
OTH. GESN.

Zacharia Scholastici (aliàs Sophiste)
Et Episcopi Mitylenensis Dialogus,
qui inscribitur Ammonius aut Phi-
losophus, Gracè exstat Venetijs apud Diegum
Hurtadum. Item liber de mundi æternita-
te. Fertur & Romæ quippiam Zachariæ Phi-
losophi exstare. Eiusdem exstat Dialogus
Theophrastus, de immortalitate animæ.
Vbi duplex error, primus, cum Dialogum, cu-
ius inscriptio, Ammonius, distinguit, tanquam
diuersum opus, à libro de mundi æternitate; cū
sit vnus & idem liber. Secundus, cum Dialo-
gum, Theophrasti nomine prænotatum eis-
dem Zachariæ adscribit: Est enim Æneæ Ga-
zæi Platonici Philosophi, relatus in tomum no-
num Bibliothecæ Sanctorum Patrum.

Porro

Porro Dialogum contra Mundi æternita-
tem in latinam linguam transtulit Gilbertus Ge-
nebrardus, insertusq; est in tomum quartum
Bibliothecæ SS. Patrum. De eodem Zacharia
hæc annotavit collector Bibliothecæ SS. Pp in
Indice Chronologico. *Zacharias ex Scholasti-
co Mitylenensis Episcopus, deputatus à Mena
Patriarcha, & concilio Constantinopolitano
secundo, Oecumenico quinto, centum sexagin-
ta quinq; patrum, contra Anthymū & Theo-
dorum sub Vigilio Pontifice, temporibus Iusti-
niani & Iustini Imp: cum Vosporio Neoca-
sariensi Metropolita Prouincia Pontipolemo-
niaci, & Acacio Pessinuntino, ad notificandum
Anthymo, quæ à concilio gesta essent de eius ex-
auctoratione ab Episcopatu Constantinopoli-
tano, & inuitare ipsum infra tres dies ad syno-
dum ad faciendam super annunciatis congru-
am satisfactionem. Retulit cum aliis, quæ in
ea re gesserant, subscripsitq; Concilio post consu-
latum Fl. Bellissarij. Hæc ille. Tu ipsamet Acta
Concilij Quinti consule; quæ Zachariam non
modò Episcopum, sed & Metropolitam Mity-
lenensem appellant.*

T 3

Zacha.

ZACHARIÆ E- PISCOPI MITYLE- NES DISPVATIO CONTRA

EA, QUÆ DE DVOBVS PRINCIPIIS A MANI-
chæo quodam scripta & proiecta in viam publicam
reperit Iustiniæ Imperatore.

I sunt in omnibus contraria principia, qua po-
nis, vnum bonum, quod vocas, & alterum ma-
lum, necesse est, si bonum substantiam esse dicis,
malum non esse substantiam. Si bonum dicis prin-
cipium esse, malum non esse principium: Si bo-
num esse ingenitum, & æternum, malum non
esse sic. Si enim hæc communia habent omnia,

quomodo sunt contraria? Præterea. Contraria non quatenus sub-
stantia sunt, dicuntur esse contraria, substantiæ enim nihil est con-
trarium, sed aut quatenus sunt ad aliquid, aut secundum qualitatem,
& accidens, aut secundum habitum & priuationem: ex quo fit, vt pri-
mo & soli bono, cum nihil horum habeat, nihil sit contrarium, quia
secundum substantiam est bonum, substantiæ verò nihil est contrari-
um. contraria enim dicuntur sursum, & deorsum non quatenus sub-
stantia sunt, sed quatenus ad aliquid. Quæ autem sunt ad aliquid, cum
natura corporea adnexa sunt, non igitur in natura incorporea, &
quæ omnibus antecellit & quæ intelligitur comprehendi non posse,
locum habent sursum & deorsum.

Et timor contrarius dicitur fortitudini non tanquam substan-
tia aliqua, sed tanquam qualitas & accidens, quod sæpe adest, & abest.
fortitudo enim, & timor in anima spectantur non tanquam substan-
tia, sed tanquam qualitates. Quocirca non dicuntur animæ, sed circa
animam

animam considerantur fortitudo tanquam habitus animæ, timor tanquam priuatio habitus. Sicut sanitas, & morbus in corpore. vnde necesse est priores esse habitus priuationibus. Summa igitur amentia esset cogitare hoc in Deo. distinctio enim boni à malo non habet locum in Deo, sed in bono, & malo actionum humanarum: bono quidem in creaturâ Dei ingrediente secundum habitum; malo verò secundum priuationem habitus ex motu liberæ voluntatis accedente sæpe. bonum enim in anima, & viuere secundum virtutem tanquam optimus quidam habitus, sicut dictum est, aduenit homini: huius verò ignauia ex voluntate, & ex praua consuetudine, ac conuersatione mala proficiscente, malum tanquam priuatio habitus sæpe accidit.

Rude igitur est, & valde inrudicum dicere contrarium bono secundum substantiam, & per se bono, malum, sicut contraria sunt sursum & deorsum; aut esse omnino aliquid contrarium bono secundum substantiam, quod est solus Deus. nemo enim bonus, nisi vnus Deus, quia ipsius bonum tantum est immutabile, tanquam primum bonum, & secundum substantiam bonus, quia ratione nihil est ei contrarium. quare malum non est secundum substantiam, ei enim quod est, opponit diuidendo, quod non est, vnde non est substantia, quod non est. Si autem quod non est, non est substantia, & opponitur substantiæ, diuidendo, vt ais, bono, quod est substantia, malum; malum igitur non est substantia.

Si autem hæc sic habent, & aliter bonum, quod est in Deo, consideratur, qui est bonum à se ipso motus, & secundum substantiam bonum, & quod primum bonum intelligitur; aliter verò consideratur in hominibus, quod sæpe priuationem habitus propriæ voluntariæ recipit, & veritas est cum iis, quæ sic intelliguntur, & dicuntur, an non est barbara, & stulta, & ex omni parte repugnans fabula de duobus principis, quæ communes notiones non probant? Quomodo enim esse poterit $\alpha\zeta\chi\theta$, quæ non in omnibus principatum tenet? *Principis* si autem necesse est, vt in omnibus principatum teneat $\eta\ \alpha\zeta\chi\theta$, vnus solus erit princeps, quod principium vocamus. igitur malum non est substantia, sed diuinæ legis transgressio, quæ ex solo motu liberæ voluntatis ignauis ratiocinatoribus accidit, & in sola actione non obtemperantium legi Dei cernitur. vnde in ea inest, vt possit desinere, cum pernitet sæpenumero eos, qui maleficium faciunt, & ad virtutem motu voluntatis redeunt, quod quidem documento est, non esse mala secundum naturam. *Quæ*

Quæ enim secundum naturam sunt, vinci non possunt. Si autem
mala non sunt natura, & naturarum fabricator Deus est, vnum igitur
& solum principium erit, quod quia in circumscriptum est,
& ubiq; esse intelligitur, nullam locum dat ne-
quitia, quæ non est.

FINIS.

Exce-